

There are no translations available.

Bovenstaand boek is geschreven door Rein Schinkel.

Hij vertelt over zijn ervaringen tijdens revalidatie na een hernia operatie.

Zijn dochter heeft na zijn dood dit boek aan de hand van zijn aantekeningen samengesteld en in een beperkte oplage laten drukken.

Bij voldoende belangstelling wordt er een nieuwe druk uitgebracht.

Auteur:

geboren in 1930 in Amsterdam, kreeg polio in zijn linkerbeen op een leeftijd van 9 maanden,

Altijd op krukken gelopen tot ver na zijn trouwen (1958), daarna was er de mogelijkheid van een beugel om het been,

waardoor hij redelijk gewoon kon lopen, in ieder geval een stuk mobieler was en minder afhankelijk van anderen.

Hij heeft altijd lichamelijke problemen ondervonden van de beugel (knellen, blaren stuklopen tot bloedens toe e.d.),

hoewel in de loop der jaren het materiaal steeds prettiger en lichter werd.

Op 62-jarige leeftijd kreeg hij plotseling een hernia en moest daarna 7 maanden revalideren in De Trappenberg in Huizen.

Hij moest opnieuw leren lopen en dat gaat erg lastig als je maar een been hebt ... deze periode

is hem erg zwaar gevallen

en na afloop heeft hij dan ook in eerste instantie voor zichzelf die periode opgeschreven om zijn gevoelens te kunnen uiten, wat nu resulteert in een echt boek.

Helaas heeft hij dit zelf niet meer kunnen zien ... hij is overleden aan kanker in 2004.

Hij heeft dit boek in de derde persoon geschreven en het leest door de leuke schrijfwijze erg prettig.

Zijn voorwoord gaat als volgt:

Met dit verhaal is gepoogd de gevoelens van patiënten/revalidanten uit te drukken

zoals zij die ondergaan tijdens het ziekte-/revalidatieproces.

Voortdurend worden zij door artsen, therapeuten, familie en vrienden beoordeeld naar hun genezing/vorderingen

waarbij dan een te verwachten toekomstbeeld gevormd wordt.

De patiënt/revalidant denkt dan mee aan de toekomst en wil ieder uur gebruiken om hieraan te werken.

Maar er ligt een enorm tijdsverschil tussen de uren dat men met herstel/revalidatie bezig is en de uren

waarin onontkoombaar gewacht moet worden op de volgende behandelingen.

Het zijn juist déze uren voor het slapen gaan of soms de vele nachtelijke uren van wakker liggen,

waarin vele beelden uit het verleden voorbij schieten.

Het zijn vaak momenten van bezinning: 'Hoe heb ik het gedaan, had het beter gekund? Hoe zal ik straks weer functioneren?'

Natuurlijk zijn deze gedachten afhankelijk van het ziektebeeld. Doch hoe ingrijpender de ziekte, des te sterker worden vergelijkingen getrokken tussen vroeger en de toekomst.

Voor het overgrote deel worden deze gedachten door patiënten/revalidanten alleen verwerkt zonder buitenstaanders er in te betrekken.

Met dit schrijven wordt geprobeerd een indruk te geven van wat er in de patiënt/revalidant omgaat, voordat alle goed bedoelde adviezen van buitenaf geaccepteerd kunnen worden.

Wanneer er nog meer geïnteresseerden zijn, dan kan zij nogmaals een nieuwe druk laten maken.

De kosten zijn Euro 16,95 (+ 2,70 verzendkosten).

Informatie bij: Wanda Schinkel < wandaschinkel@ziggo.nl >